

de aldeles frie Næringsveie. Med Hensyn til Forslaget om, at § 4 skal udgaae, skal jeg tilslade mig at bemærke, at de to ærede Rigsdagsmænd, som have stillet dette Forslag, aldeles ikke ville opnaae Noget derved; thi § 4 er aldeles ikke Andet end en Henviisning til en almindeligere Lov (Hør!) og kun en Anvendelse af den Hovedbestemmelse, som allerede staaer i Planen for Fattigvæsenet i Kjøbenhavn af 1ste Juli 1799 § 142 (Hør!). Altsaa, selv om § 4 gaar ud af den foreliggende Lov, vil dog Hovedlovsstedet i Planen af 1ste Juli 1799 blive staaende ved Magt, hvor det allerede er fassat, at der paahviler enhver Huuseier, eller, hvis Boligen ud til Gaden er beboet af en Leier, da den, der beoer Stuen til Gaden, den almindelige Forpligtelse at modtage Folk, der ere komne til Skade, og at henbringe dem enten til Hospitalet eller den nærmeste Barbeerstue (Tscherning: Amtsbarbeerstue!) Nei der staaer ikke Amtsbarbeerstue! (Tscherning: Men der var ikke Andre!). Der staaer ikke „Amtsbarbeer“, men „til enhver Barbeer“. Denne Hovedbestemmelse bliver altsaa fremdeles staaende ved Magt, og man kan ikke ved at tage § 4 ud af nærværende Lov ophæve denne Bestemmelse; dertil behøves der andre Lovforslag. Den eneste Forandring, der vilde skee, ved at holde sig til Loven, er, at den Mulct, som er bestemt i Planen af 1ste Juli 1799 fra 10 til 20 Rbd., nedfattes til fra 5 til 20 Rbd. Man vil altsaa, ved at bortkaste den omhandlede Paragraph, kun faae en strengere Bestemmelse, ialtfald for Amtsbarberernes Vedkommende; thi paa det Sted i Planen staaer der nævnt Amtsbarbererne. Jeg troer heller ikke, at det er nogen væsentlig bebyrdende Forpligtelse, som derved paalægges Barbererne. Den vil kun blive anvendt i meget faa Tilfælde, og hvad der i slike Tilfælde ønskes af Lægerne er kun, at Manden, der er kommen til Skade, snarest muligt bliver bragt paa Hospitalet, og det er ogsaa det, som i Almindelighed finder Sted, og som lettes i allerhøieste Grad derved, at der paaligger alle Hyrekudste en Forpligtelse til strax at afgive Bogne til Befordring. Rigsdagen vil heller ikke være consequent ved at borttage denne

Bestemmelse af nærværende Lovforslag, efterat vi i Loven om Befordringsvæsenet i Kjøbenhavn af 1ste Mai forrige Aar have opretholdt den Forpligtelse, der tidligere paalaa Hyrekudstene, men som nu er bleven gjort anvendelig for Enhver, der har Borgerkab til at afgive Befordring i Kjøbenhavn. Fuldkommen analogt dermed er det, at den samme Forpligtelse, som tidligere har paaligger Amtsbarbererne, nu kommer til at paahvile Enhver, der holder Barbeerstue. Det maa ogsaa bemærkes, at der kun paaligger Barbererne den Forpligtelse at foranstalte en Læge tilkaldt, men til at gaar efter en Læge, vil Enhver, der er tilstede i Nærheden, naar der indtræffer et paatrængende Ulykkestilfælde, være ligesaa forpligtet, som Barbererne. Naar der er Livsfare paafærde, er det nemlig en almindelig Borgerpligt at bidrage til Vedkommendes Redning, og det vil altsaa ikke alene falde paa Barbererne; men, naar man navnlig er i Forlegenhed for at faae sendt Bud, er det enhver af de Tilstedeværendes Pligt at besørge dette Bud (Hør!). Heller ikke vil der paahvile Barbererne nogen særlig Forpligtelse til at udrede Omkostningerne ved Transporten eller deslige; thi det er i Hovedlovsstedet i Planen af 1ste Juli 1799 bestemt, hvorledes Omkostningerne skulle betales af det Offentlige. Saa fremt Hyrekudsten eller Den, til hvem man henvendte sig, for at faae Befordring, holder paa at faae Betaling for Bognen, bliver det betalt af det Offentlige. — Forholdet er saaledes omhyggeligt og ganske fornuftigt ordnet i den Lov, til hvilken der her alene er henvist; og man vil altsaa paa ingen Maade opnaae noget Væsentligt ved at forkaste § 4. Vel har man sagt, at det var meget bedre, om der var Receptionslocaler paa visse Steder i Communerne paa vises Befordring, men dertil vil jo ikke blot udfordres Omkostninger, hvilket imidlertid er af mindre Vigtighed, men det vil i det Hele være vanskeligt at bestemme, hvor de henstgsmæssigt kunde anbringes, eftersom det jo ikke kan vides, hvor Folk ere meest udsatte for at komme til Skade; det er Noget, som er aldeles tilfældigt. Men medens det saaledes kun er i meget enkelte Tilfælde, at der af § 4 kan opstaae Ulempe for Barber-